

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De [con]fectio[n]e s[an]cte vnguentio[n]is. cap. Ixix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

pellabat. Rōne em̄ cūcta sunt plena: et terrena adhēret celestib⁹. Imo rō terreno ⁊ rēpos⁹ rum calor⁹ ⁊ frigoris, ⁊ duplex inter utraq⁹ temperies: de celi cursu ⁊ ratione descendit. Cedaris celum cīmpyren⁹, lamina supposita deum om̄ib⁹ presidentē.

De cōpositōe altaris incensi ⁊ loco eius.

Ca. LXXVII.

Ost veltium cō/

p̄ positōe locū est dñs ad moyſen de mō p̄secretōis aarō ⁊ filio rū el⁹: qđ ad ip̄am p̄secretaōē distulim⁹ de altari aureo p̄sequētes. Factū em̄ erat hālatare d̄ lignis serbim⁹: h̄ s cubitū lōgitudinis, ⁊ alter⁹ latitudinis. i. qđrū, ⁊ duos cubitos i altitudine. Vestitūq⁹ erat auro purissimo: cornua h̄n̄st craticulam aureā: et catenas ⁊ anulos ⁊ vectes aureos instar prioris: vtrū vero arula haberet: an cineres exciperet terra: ambiguum est. Iosephus addidit q̄ per angulos singlōs coronas. vi. babebat ex auro purissimo. quod singulariter forte in epos do dictū est: ita. Fa-

cie: q̄ ei coronam au- Quedam em̄inentia-
ream p̄ ḡmū Hoc al ad modū labij.
tare dicebat incēsiv⁹

tymiamatis. q̄ singulis dieb⁹ mane ⁊ vespe ad p̄summandū iuge sacrificiū quod fiebat de duobus agnīs, super illud tymiamā in- cendebat sacrificatū dño. Fuerū tñ q̄ dice rent: mane solū incēsum. i. thus sup̄imponi. vespero p̄ dignitate sacrificij veptini tymia ma. Cetez vtrū h̄ altare esset intra sc̄atōr̄ an in sanctuario cū cādelabroz mensa: sc̄i vident̄ dubitat̄. Nec est putandū in dubiū ve nisse q̄n eēt in sanctuario. cū hebre⁹ h̄ dicat ⁊ ioseph⁹ plane, ⁊ p̄ma positio tabernaculū fæcta a moyse inuit. nīl q̄ paulus ad hebreos thuribulū ponit aureū intra sanctatōr̄ so lummodo. Potuit esse sane q̄ in templo vbi om̄ia ampliata fuerunt et multiplicata p̄ter altare aureū quod erat extra velū, ad qđ bis in die necessariū

erat ingredi. erat sui peradditūz thuribus lū in adiū, in q̄ sum mus sacerdos pruz nas et tymiamā que secum ferrebat adole ret, qñ ad iteriora cō

Origenes i homelia d̄ tabernaculo. Fuit preterea quedā velas inībō distincta: que appellantur sancta et alia nihil mīn⁹ secūdo distinta velamine

tingebat ipsum pene q̄dīcunt sanctas crōz trare.

Collocatur intrīsē-
cus arca, supra quā
cherubin extensis alis sece inuicē p̄tingentib⁹
bus statuunt̄, ibiq̄ ex auro velut basis tabu-
la qđā collocat̄: q̄ appella p̄p̄titatiōriū, sed ad
altare aureū incensi. Preterea in exteriori lo-
co candelabri ponit aureū in pte australi, ⁊
respiciat ad aq̄lonē, in pte vero aq̄lonis mē-
sa collocat̄: ⁊ p̄positio panū sup̄ eā, necnō al-
tare holocaustoz iuxta velamē interi⁹ ponit

De cōpositione tymiamatis.

Caplm. LXXVIII.

E cōpositōe ve

ro tymiamatis sc̄i locū ē dñs ad moyſen dīces. Sume tibi aromata stacten⁹ onicha galbanū boni odo-
ris ⁊ thus lucidissimū, c̄q̄lis p̄ōder̄ erūt oia ⁊ in tenuissimū puluerē p̄tūdes ea. Onicha fer̄ esse ostreola puula, suave redolens, ma-
gnitudine hūani vnguis vñ ⁊ onicha d̄r, q̄
onix grece vnguis d̄r. Stacten est gumī qđ
fluit d̄ myrrha qđ̄ myrra d̄r. Galbanū p̄o-
sucus est ferule: ⁊ nascit̄ in syria optimū, car-
tilaginosum sc̄z ⁊ minus lignosum: cui⁹ odo-
re fugant̄ serpētes. Ferula q̄z q̄z seniculū: in
gargano nat̄cif, cui⁹ sucus vilios est. Thus
p̄o lucidissimū optimū: quod masculū dīct̄
tur, quia instar humani testiculi rotundū est.
Dicit̄ etiā libanū a libano monte arabie in q̄
nascitur arbor thus ad aceris qualitatē
perplexo ⁊ intorto vimine. Ex his q̄tuoꝝ sie-
bat paluis tymiamatis sancti, prohibuitq̄
dñs talem finiri p̄positionem in v̄sus homi-
nū, q̄ si quis simile faceret ⁊ odore eius fru-
eretur: periret de populis suis. Inde est q̄ i
ecclesia nō datur odor thus būdicti spon-
so ⁊ spōne. Inde etiā est q̄ oblato thure be-
nedicto sup̄ altare, si descendat thuribulū ad
clericos in choro, ⁊ vel ad laicos, aliud thus
sine benedictione ponendum est̄ hominib⁹
offerendum.

De p̄fectione sancte vunctionis,

Caplm. LXXIX.

P̄guentum eti

v am sanctū d̄ q̄tuoꝝ siebat aro-
matib⁹. Aroma p̄o d̄r q̄dlibet
pigmentū qđ̄ odore suo aera inficit q̄si aerioꝝ
ma. Symebat qđē q̄uenti sicut v̄guliz⁹

Libri Exod.

Pine, lycopine myrrhe. Et est myrrha arbor q̄ grece smirna dicitur. v. cubitorum: q̄ est i arabia. cu ius p̄gulta arabes exurunt: vt meli pullulat et fructificet: ex q̄z nitore m̄ltos p̄traherent intolerabiles morbos: nisi sumo storacis occureret. Linnamomum, cedrus, selenites, et calamis toti dem, cassia, yodo, d. Et est cinnamonum virgultum indi et ethiopicum duorum cubitorum, dictum q̄i cinnamomum: q̄r i modum canne subtilem h̄z calamos et replicatos: q̄ fracti sp̄ramentum vissiblē le reddūt. Calamus vero sp̄ces aromaticas iuxta libanum Lascia i aquosis nascit, crescit in imēsum odore reddit. Hec redacta i pulvrenē cū oleo oliuaz: cui mēsura binā p̄fiebat ope vnguentarij: et dicebat sanctū vnguentis oleū vel vnguentū sanctū: de cuius vsu loco suo dicebat. Josephus etiā balsamū apponi dicebat,

Delabeo eneo. Ca. LXXX.

Ocūtus et iterū

I dñs ad moysen. Facies et labium encū cū basi sua, vas, et lauatorium: qd etiā inter dñs, qd erat inter tabernaculum et altare holocaustorum: in q̄ missa acq̄ lauabant sacerdotes manus suas et pedes, vestes sanctas accepturi ut sacrificarent, sicut ingressuri tabernaculum et egressuri: qd dñs factū de speculū mulier excubantiū ad ingressum tabernacula. Forte de sedib⁹ speculorū, eneis factū fuit. Uel pot⁹ eo facio in circuitu labij sup̄mū circūposita fuerūt specula: i q̄b⁹ sacerdos videre posset: si vspiam vñ in facie vel in veste maculā haberet abluendam,

De redemptione numeratorū.

Caplin. LXXXI

Zerumq̄ dixit

I dñs ad moysen. Cū nūerabis filios isrl' dabit q̄sc p̄ciū p̄ aia sua: ne sit in eis plaga, dimidū scilicet iuxta mē surā sanctuarij. Siclus autē, xx, obolos h̄z. Exāniz et supra dabūt, ab eo em̄ tpe ad non men familię trāsibat. Dñnes nō addet: et pauper non minuerit. Et hec pecunia ad vius tabernaculi reponebat. Hoc i david vindicatus est, q̄r alīe fecit q̄d dñs lūsserat, q̄r regnās in pace q̄si sup̄be p̄plin numerantur: et numeratū iuxta p̄ceptum dñi nō fecit offere et sic i duobus peccauit.

De electione artificiū et datione tabularū

Caplin. LXXXII

Ocūt etiā do-

v min⁹ ex noīe, i. noīatim elegit h̄z op̄lūmos artifices, beseeleel filiū

huris de tribu iuda et oolias ei⁹ sociū, h̄z milius peritū filiū achis samech de tribu dan q̄s ip̄luit sp̄ū dei, id est sc̄ia ad excogitan- dū in oī ope fabrefa- cēdo. Lōpletis q̄ ser monibus his dedic̄t ap̄ijs noīb⁹ et nume- ris, et qm̄ paralip̄. fe- lapideas dīgito dei re totus p̄sistit in his duob⁹ potuit esse vī- cīi scriptorū: q̄ cū cer- tum numerū annoꝝ beseeleel posuisse debue- rint: incertū, p̄ certo scripsierunt,

Vīciū sc̄ptorū i duos bus marie attēdit in ap̄ijs noīb⁹ et nume- ris, et qm̄ paralip̄. fe- lapideas dīgito dei re totus p̄sistit in his duob⁹ potuit esse vī- cīi scriptorū: q̄ cū cer-

De vitulo conflatili.

Caplin. LXXXIII.

Idēs populus

v q̄ moyses moram faceret, dixit ad aaron, Fac nob̄ deos: q̄ p̄ces dāt nos, moyū ei ignoram⁹ qd acciderit: Es culant se hebrei dicentes, q̄r eloym n̄ tm̄ deos h̄z etiā dños sonat, et dicit eos petiisse duces itineris. Aaron vero et bur restiterunt. S; idignat⁹ p̄pls sp̄uca i facie bur: sp̄utis vī tradit⁹ cū suffocauit. Unū timēs aaro ait, Tollite insaures vīorū et liberoꝝ et afferte ad me. Hoc erat qd chari⁹ et p̄ciosus habebat: putas, q̄r p̄sulētes auaricie sue nollēt afferre. q̄s cū accepisset formauit ex ellī vitulū p̄flatilē ope suitorio. Forte aliud nō recipere: q̄r adorauit bouē in egypto. Tradūt qdā aard p̄cicisse in ignē inquires: et inde ope demonis p̄flatū caput vituli tm̄. qd tm̄ q̄nq̄ vitul⁹ q̄nq̄ caput vituli vocat, q̄r i exculatoꝝ sui inferi⁹ legis aaron dixisse moyū. Proteci illō i ignē, et egredīsus est h̄ vitul⁹ et dicit p̄pls, Hi sunt dñi cui isra el q̄ te ediret̄ d̄tra egypti. Fecebat aaro alta re corā eo: et i crastinū indixit solēnitatem, mas neq̄ surgetes obtulete hostias: sedite p̄pls māducere et bibere et surrexerūt ludere, id est adorare. Tūc ait dñs ad moyses, Descende peccauist p̄plis tuis, q.d. lā nō me⁹. Dimitte mevt delectā eos: faciatq̄ te in gentē magnam. Cū moyses, Queso dñne: quiescat ira tua ne

